

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Moravská zemská knihovna v Brně poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů Digitální knihovny MZK podléhá autorským právům. Využitím Digitální knihovny MZK a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z Digitální knihovny MZK není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Národní politika**

Číslo ročníku: **8**

Číslo výtisku: **27**

Datum vydání čísla: **28.1.1890**

Identifikátor ISSN: **1802-5110**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**

Vychází dvakrát denně.
V drobném prodeji ranní číslo v Praze . . . za 2 kr.
na venkově za 3 kr.
odpolední číslo za krejcar.

NÁRODNÍ POLITIKA

Redakce: Pštrossova ul. č. 15. odpolední vydání. Administrace: Václavské nám. č. 5. TELEFON č. 376.

Pracovní čas:
v Praze na město
v administraci 70 kr.
na venkově 75 kr.
Pošta:
na město . . . sl. 1.-
na 1/2 roka . . . sl. 5.-
o dvojitě zápisem
na město . . . sl. 1.-

Telegramy.

Z Vídně, 28. ledna. (Tel.) Veskeré zdejší listy zabývají se usneseními pražských schůzí nedělních. „Neue Freie Presse“ stěžuje si, že Němci ještě dlouho budou nuceni počítati s Taaffem, Dunajevským a Prazákem. Zevnějšek se nezmění. Gaworski, Hohenwart, Rieger a Brandis zůstanou vůdci většiny, Plener pak vůdcem opozice, avšak nové období musí způsobiti nové seskupení stran. Mír v Cechách neznámá směrná s Taaffem, neboť opozice vytrvá v nynějším svém postavení, dokud podmínky konstitučního života, totiž důvěra ve vládu, nebudou vyplněny.

Také „Deutsche Ztg.“ táž se, zdali nynější vláda může vykonati úlohy, které na ni doléhají. Musí vzít si náležitě poučení z událostí v Cechách pro postavení Němců v Rakousku. Prohlášení dra Matuše, že poměr Čechů ke klubu pravice se nezmění, jest krátkozrakou politikou.

„Freundenblatt“ praví, že čeští vůdci dobýlí nyní Cechům zcela jiného postavení mezi německými a německofilskými kulturním světem a svůj kmen zabezpečili proti jakýmkoli nárazům; okolo své národnosti zbudovali ochrannou zeď, kterou neprozírá více žádná ruka. Zdar českého národa nebude více závislý na politickém výsluní, které vzejde nad Vídní. Rovnoprávnost teprv nyní stane se pro Čechy skutečností.

„Vaterland“ prohlašuje, že záruky pro trvání českého vyrovnání spočívají ve vyrovnání samotném a v strážích jeho.

„Presse“ vidí v jednohlasnosti pražských usnesení důkaz, že slechta, měšťanstvo a stav rolnický celé země v převážné většině je pro národnostní mír.

„Deutsches Volksblatt“ pochybuje o trvalosti vyrovnání a žádá nové volby veskerých německých poslanců, kteří dříve byli zvoleni na základě politiky abstinenční.

Szepštv „Tagblatt“ slavi zasluhu hraběte Taaffea a očekává příznivý účinek vyrovnání na rozvoj Vídně.

„Neues W. Tagblatt“ vystupuje proti hlasům, které se obávají nevládného dojmu vyrovnání na Moravu, Slezsko a jižní Slováky.

Kurie národní.

Podle 11. článku osnovy smíru v Cechách, při vídeňských poradách ujednané, mají ve sněmu království Českého býti zavedeny místo dosavadních kurii poslanců městských a za obce venkovské dvě nové kurie a sice kurie poslanců českých okresů volebních a německých okresů volebních. Změna

lato, jež dosud v podrobnostech není známa, hluboce zasáhne v ústrojí sněmu a souvisecích s ním sborů. Myslénka kurii národních není u nás nová. Známý vlastenecky horlivec pro smíření národností dr. Fischhof již roku 1867 zřizení toto navrhoval. Jeho návrh nalezl tehdy v českých listech ohlasu. Němci však rozhodně jej zavrhovali. Veskeré čeští poslanci prohlásili jej za vhodný prostředek jak k umírnění protiv národních, tak i k provedení rovného práva a překročili k jeho uskutečnění. Když roku 1871 za ministerstva Hohenwartova učiněn byl nový pokus česko-německého vyrovnání, byl sněmu českému podán návrh zákona na ochranu obou národností a navrženo v něm také zřizení kurii národních. Zajisté není nemístno, když tuto podáme členům ony články zákona na ochranu obou národností, které se zřizují kurii týkaly. Zní následovně:

§ 10. Pro ochranu neporušitelnosti rovného práva obou národností rozdělí se sněm na kurie národní.

§ 11. Kurie národní drží se tímto způsobem: Zástupcové volicích okresů obcí městských i venkovských příslušejí ke kurii té národnosti, ku které přísluší jejich okresy. Zástupcové okresů, v nichž jsou oba jazykové obyčejní, mají vstupující do sněmu toho vůli, zdali a ku které kurii se přidati chtějí. Zástupcové velkých statků mají přidání býti ke kurii té národnosti, ku které náležejí i okres, v němž leží statky jeho. Lež-li tyto statky v okresích rozdílné národnosti, nebo v okresích, kde jsou oba jazykové obyčejní, tedy mají na vůli, zdali a ke které kurii se chtějí přidati. Totéž právo přísluší těm, kteří mají hlas virinů, a zástupcům velkého průmyslu. Kurie národní sestaví se, když se sejde sněm k novému sešání a zvolí si starostu. V jednomu řádu sněmovním učiní se náležitá opatření, aby kurie mohly své práva vykonávat.

§ 12. Každá kurie národní může žádati, aby náklad v budžetu zemském na potřeby školní a vyučování vůbec ustanoveny, pokud se ho týče na potřeby ústavů oběma národnostem společných, obrácen byl v poměru toho, co činí daň z okresů té národnosti, k níž kurie náleží, na vzdělávací ústavy její té kurie. Takéž může žádati, aby jí byl v témž poměru oddělen užitek z fondů k tomu účelu ustanovených, pokud tyto fondy nejsou určeny k nějaké potřebě zvláštní. Každá kurie může se platně dle práva usnísti, aby se na okresy a obce její národnosti rozvřly příspěvky na vzdělávací ústavy její její. Jak se toho práva má užívatí, ustanoví se zákonem. Podle tohoto ustanovení má se také národním menšinám v okresích a obcích zákonem

podobné zjištění dříti, aby, pokud toho dovolují společné poplatky, poměrně na ně vycházející, zřizovaly, šetříce zemských zákonů školních, ústavy ku vzdělání mládeže své národnosti v její řeči a měly péči o řízení těch ústavů, nebo aby se k tomu konci rozvřly zvláštní příspěvky, nebo aby užily jiných vlastních důchodů.

§ 13. Každá kurie národní může žádati, aby se o zákonech, které obsahují nějaké ustanovení o užívání jazyka v veřejném životě, v úřadech a v ústavech vzdělávacích, ježto nejsou výhradně pro druhou národnost zřizeny, po druhém čtení ve sněmu také hlasovalo podle národních kurií. Po takovém hlasování pokládá se má zákon za odmítnutý, když dvě třetiny některé kurie proti němu hlasovaly. Toto má platnost zvláště o zákonech, které budou za příčinou dalšího provedení toho zákona vydány.

§ 14. Když sněm bude voliti poslance do zastupitelstev, v nichž má království České a jiná království země zdejší účastenství, má se nejméně třetina jich vzíti z národních kurie České a nejméně i třetina z národních kurie německé.

§ 15. Tento zákon postaven byl pod ochranu korunovační přísahy královny.

Vzpomínky na boj, kterým se oně doby Němci myslénce kurii národních opřeli, jakož i na důvody, ze kterých jej vedli, jsou pro přítomnost velmi zajímavé a poučné. Uvádíme zde pouze některé tehdejší jejich důvody. Prohlašovali, že kuriální zřizování v Cechách byla by protržena jednota všech Němců rakouských, poněvadž by pro Němce v Cechách v ohledu práv národních jiné platily zákony nežli pro Němce v jiných zemích, říkali dále, že uzákonněním kurii v Cechách uznáno bylo by zvláštní postavení Českého království mezi ostatními zeměmi v radě říšské zastoupených, že byl by to pokrok autonomie a federalismu proti centralismu. Upravení otázky jazykové — trvalí tehdy Němci — možno provéstí jen jedinou formou pro všechny země rakouské a to pouze na radě říšské. Proti hraběti Hohenwartovi, jak známo, osobněmo hotově spiknutí nejen před Litavou ale i v Uhersku, takže ministerstvo jeho záhy padlo a návrh zákona na ochranu obou národností v život nešel. Tim zároveň pohrbna myslénka kurii národních. Nyní, po dvaceti letech, vstává z mrtvé a ehle, náleží přívržence i v táboře německém. Jak se čas mění! Netvrdíme, že by kuriální zřizování, jak bylo 1871 ve sněmu českém navrženo, odpovídalo všem požadkům. Naopak jsme přesvědčení, že bude potřeba v mnohém ohledu je opravit a zejména značně doplniti, aby se jim oběma kmenům dostalo patřičné ochrany práv jazykových i národních.

FEUILLETON

S m ě s.

** O příchodu Stanleyově do Suez a jeho pobytu v Káhyře oznamují se tyto podrobnosti ze dne 17. ledna: Kromě Osmana paše Raifanta, úředního zástupce Khediva, a dra Abbata paše, předsedy zeměpisné společnosti káhyrské, shromáždil se v pondělí v Suez celý sástup novinářských zpravodajů, kteří všichni měli v úmyslu interviewovati Stanleye živého nebo mrtvého. V napjatém očekávání tlačili se všichni u přístavu a na jachtě Khedivově, až konečně o 3. hod. odp. byla viděti loď, v které již z dálky poznán parník společnosti briticko-indické po bílém pásku na černém komině. Byla to „Katoria“, která přivážela Stanleye. Všichni spěchali na palubu přibýlé lodi, aby stihli ruku slavnému cestovateli. Tento měl na sobě oblek z kostkované anglické látky a na šedě hlavě bílou plátněnou helmku se širokou střeškou. Kolem něho stáli jeho společníci Bonny, Fephton, Nalson, Stairs a dr. Parke. V Káhyře, kam přibyl vlok v úterý o půl 2. hod. odpoledne, byl Stanley vřadiv lížáku na nádraží vítán obrovským zástupem lidu. Zástupcem khediva byl zde vrchní ceremonáš Abdurrahman paša Rušdy. Setník Coquilhat od belgického generálního štábu zastupoval krále Leopolda belgického. Na rozkaz jeho odevsal Stanleyovi vlastnoručně blahopřejný dopis králův. Čtyřicetdílný dvorní kočár, v němž jel Stanley přímo do paláce khedivova, doprovázen byl oddělením egyptské i anglické jízdy. Khediv uvítal Stanleye co nejspokojeněji a propůjčil mu hned velkordan řádu medždžije. Z paláce jel Stanley do hotelu Sheppardova. Během odpoledne měl Stanley ještě druhou, dlouhou rozhovnu s khedivem. Mezi touto návštěvou přiblížila se v hotelu Sheppardově ho-

dina obědu, avšak hosté nechtěli se posaditi ke stolu. Chтели čekatí na Stanleye, jenž slibil, že účastní se oběda. Hodinu na to přišel skutečně slavný host. Ve čtvrtek večer dával khediv v paláci Abdinově ku počtu Stanleyově hostinu, které účastnilo se 60 osob. Stanley jedl velmi málo. Myslí, že své neznomné zdraví nejlépe tím si uchovával, že přes den jí sice často, ale vždy málo. Stanley pravil dále, že hodlá dne 27. t. m. Egypt opustiti. Dříve než půjde do Belgie a Anglie, ztráví nějaký čas v jižní Evropě, aby nevsadil se příliš účinkům náhlé změny podnebí. Co se týče výsledků africké výpravy, chová se Stanley ke všem dotazům velice zdrženlivě. Ku zpravodajům časopisu „Phare d'Alexandrie“ se vyjádřil, že považuje koloniaci střední Afriky za možnou. Jest to otázka pouze penězi a i nejžhářší obilže dají se překonati, když vystavěny budou nejnutnější dráhy. Stanley nepřimlouvá se za náslitné prostředky, považuje však za nezbytné, aby veskerý dovoz zboží do Afriky byl sázkán. Za svého pobytu na vysokém jezera Albert Nyanza zaznamenal Stanley větší část svých zkušeností S náslitím vypravuje o rozkošném území na svazích hor Ruvenzorských. Tam dají se všechny rostliny tropického a mírného pásma. Domorodci této šťastné země nerypadají jako černosti, ale svou jasnější pleť a pravidelnými ryse obličje připomínají Gall. Nejvíce se diví Stanley růzností mravů a zvyků kmenů afrických. Jeho stateční Zásnitbarci na obřích pomoc pochodu skoro vesměs zahynuli. Trpasličí, které vzal sebou z obrovského pralesa, kterým ubíral se po kolik měsíců, nedostali se k pobřeží. Ostatní všichni kmenové, kteří vyvřili jsou životu v lesích, rychle hynou v otevřené krajíně. Obyvatelé vysokín nemohou snéstí podnebí nížin a také brzy umírají.

** Jan Most. Vrhni štát města Nového Yorku potvrdil Rozsudek, kterým odsouzen byl německý anarchista Most pro pobuřující řeč kjednorodnému vězení.

Následkem toho byl Most, jenž na záruku byl puštěn na svobodu, zase zatčen. Most chce se znova odvolati. Americká vláda stáhá nyní anarchisty i socialisty velice přísně.

** Chřipka na Rusí — znova! Z Ruska picháží málo potěšitelná zpráva, že chřipka rádí tam znova a to způsobem velice nebezpečným. Podobné zprávy docházejí z celé říše i z hlavního města. V Kronštadu jsou nemocnice zase přeplněny a zdá se, že chřipka objevuje se nyní ve spojení s nemocí mozkových a nervových, na něž velmi mnoho osob se rozemholo. Tyto dni dostal se do jedné z tamních nemocnic mladý námorník, jenž dal lékaří následující otázku: „Co mám dělat? Abych se zastavil — k tomu nemám dosti odvahy.“ Při tom vyřval mladý muž nabíjí revolver. Zbraň byla mu odňata a nemocný dán do cely. Následkem chřipky dostavila se u něho pomatenost ducha.

** Zákon proti sebojím. Mikado záponský vydal ukaz proti sebojím, jenž přístě má býti považován za sprostý zločin. Cisárské nařízení to namířeno je hlavně proti tamní feudální slechtě, které nyní byly odňaty skoro všechny její výsady.

** Na Spieberských. V zeměpisné společnosti v Brémách měl tyto dny dr. Kükenthal z Jeny zajímavou přednášku o své výpravě k ostrovům Spieberským. Dějiny výpravy k severní točné — počal přednášející — sledují dvojí cíl. První má za účel dosažení severní točny a vyžádal si již velmi mnoho obětí na životech lidských i penězích, druhý pak má na zřeteli vědecké prozkoumání arktických končin. Ze všech přírodních věd má v ledových končinách nejlepší budoucnost zoologie. Společníkem profesora Kükenthala na cestě byl dr. Walter. Dne 1. března 1889 vstoupili oba pánové v Brémách na norský parník „Olaf Kyrra“. Cesta podél pobřeží norského neposkytovala mnoho zajímavosti. Na ostrovech Lodivodových lovili právě

Různé zpravy.

Dnešní číslo obsahuje stránky 225—228 francouzského románu „Baronka Leona“ od Xaviera de Montépina.

* **Právní otázka v „Bohemii“.** „Bohemia“ v dnešním svém čísle vytýká, že při dosavadní vyrovnávací akci zapomíná se na Němce v Praze. Německé sebezapírání při jednání o smrt nic prý tak nedokazuje jako ta okolnost, že se při poradách o prázdnou otázku ani nezavádilo, ačkoli byli konferencím přítomni tři delegáti, kteří jsou stálými příslušníky německého tábora zdejšího. Pořádá prý Praha jako sídlo německých sekcí při nejvyšších zemských úřadech a národní kurie sněmovní bude střediskem záležitostí německého lidu v Čechách, stala se pražská otázka velmi náležitou. „Či bude malý vltavský ostrov — ptá se orgán pražského kasina — dále nepřátelsky proti Němcům zakázat praporek opěvňovaný, když v celé zemi praporek národní v mfu budou vést sebe vlasti? Ma Praha zůstati ostrohem zápasů v mfu mfu? Nač zde „Bohemia“ naráží, je známo; má na mysli zákaz velkoněmecké trikolory na Zofíně. Vedle této „veliké bolesti“ má „Bohemia“ ještě četné jiné. Kampaň prozatím minulá a Němci dle „Bohémie“ nesmí nechati ležeti na bojisti své raněné, nýbrž o jejich uzdravení pečovat. A těchto „raněných“ vypočítává orgán kasina slušnou řadu: domnělé nedostatky ve školství, požadavek německé státní průmyslové školy, zastoupení Němců v obecním zastupitelstvu a městské radě jakož i ve sborech zákonodárných atd. „Bohemia“ žádá, aby se v době před vyrovnávacím sněmem dílo smitovací v tomto směru vyplnilo. Celá úvaha tato má falešný základ, neboť jedná pouze o německé menšiny v Praze. Bude-li potřeba upravit nějak nárok — ovšem jen oprávněné — německé menšiny zdejší, bude nutno, jak se samo sebou rozumí, učinit rovněž tak a dle týchž zásad i voněch městech, kde jsou české menšiny a které mohou o příkopi vypravovati něco docela jiného nežli Němci pražští. Otázka pražská, jak ji „Bohemia“ má na mysli, jest otázkou menšin všech obcí smíslených v Čechách a bude řešena dle jednoho měřítka.

* **Z Vídně, 28. ledna.** (Tel.) Purkmistr v Georgsvale v Čechách p. Eduard Richter dostal rytířský řád Františka Josefa.

* **Obecní výbor v Libni** koná v pátek 31. ledna o půl 8. hod. odp. rádnou schůzi v zasedací síni obecního úřadu. Na programu mimo jiné předmetů jsou též: zpráva o stavu obecní pokladny a všech obecních fondů, zpráva o darech chudým, volba odborů pro různé záležitosti a práce obecní atd.

* **Společenské povolení v Benešově** povoleno. Píše se nám, že společenské povolení a nemocenská pro osm živnostenských společenství v Benešově u Prahy výnosem místodržitelství ze dne 11. ledna 1888 č. 128.303 byla povolena.

* **Ze spolků pro české ferianty osady.** Ku práni z mnoha stran projevenému bude se ve středu dne 29. t. m. o 3. hodině odpolední v sále konviktském opako-

vatí loutkové divadlo: „Dobrodružství prince Krasomila a jeho služebník Kaspárka“ cíli „Jaká seba — taká zeň“, ve prospěch spolkové pokladny
* **Ochotnická jednota „Omladina-Osvěta“** v Libni konala dne 26. ledna výroční valnou hromadu, v níž zvoleni byli: za předsedu p. L. Hejtmánek, za místopředsedu p. V. Vondříč, za jednatele pan J. Bobek, za pokladníka p. J. Šebek; do výboru pp. Hrášek, Hartl, Pinc, Kaška, Vavřina, Mičan, Steiner a Ebr; za náhradníky pp.: Husák, Fekl, Vošust a Pech. V hromadě této usneseno, aby v době podzimní oslaveno bylo dostoyným, avšak jednoduchým způsobem jubileum pátá v celistvého založení ochotnického divadla v Libni; ku provedení usnesení tohoto zvolen zvláštní slavnostní výbor.
* **Slibůvky „Sokola“ karlínského** budou již v sobotu dne 1. února obdivány. S dekorováním sálu v telocvičném již započato. Slibůvky tyto slibují obecnstvu v každém ohledu příjemnou zábavu. Myslnou těchto slibůvek jest „Rusko“, čímž poskytnuti damám velký výběr vkusných kostýmů. K plnohodnotné scéně plně zertu konají se pilné zkoušky. Závazný výbor činí zvláště pozora, že jen oň dámy přístup mají, na jejichž jméno pozvánka zní. Vstupenky v předprodeji obdrží lze u br. Kottlinga, hodináře v Karlině v Královské třídě. Veškeré dopisy jakož i damské reklamace adresovaný buďtež na závazný odbor „Sokola“ karlínského.
* **Ruský pěvecký sbor p. Dimitrije Slavjanského** Agranova pořádal ve Vídni dne 24. ledna ve velkém sále Hudebního spolku šestý koncert, při němž byla všechna místa až do posledního vyprodána. Dne 26. t. m. odejel sbor do Pešti, kde v uherském národním divadle uspořádá čtyři koncerty, za než předtím zabezpečil 10.000 zl. Dne 3. února uspořádá p. Slavjanský ve Vídni sedmý koncert, jehož program bude úplně nová a velice zajímavá.
* **První pražský podpr. spolek vysloužilých** a záložních poddůstojníků konal dne 26. ledna 1890 svou výroční schůzi, kterou zahájil předseda spolku p. Jan Hrdina provoláním tříkráte „slávy“ domu panovnickému za přítomnosti 74 členů. Spolek čítá 53 členů čestných a příspěvkových a 125 skutečných. Pokladník p. Vojta Vaněk oznámil, že aktiva činí 3417 zl. 96 kr., 2 losy v ceně 13 zl. a inventární jmění 150 zl. Jednatelská zpráva p. Josefa Mihla byla s nadšením přijata a odstupujícímu výboru dáno absolutorium. Za čestné členy zvoleni byli pp.: purkmistr měst pražských dr. Jindřich Solc, pražský měšťan Josef Ort, místopředseda František Houzvíč, Vojtěch Kříž, jednatel spolku poddůstojníků v Kolíně. Do výboru zvoleni byli: za předsedu p. František Kunerth, za jeho náměstka p. František Houzvíč, za jednatele p. J. Mihl a J. Klíma, za pokladníka p. Vojta Vaněk; za kontrolory pp. J. Balatý a Václav Černovský; za revisory pp. J. Kohout a Fr. Jonáš, za účetního p. Josef Sedivý; za výbory pp. K. Cihlář, Frant. Eliáš, Otto Vrba, Frant. Lisický, Josef Mesierer, Frant. Selner. — Podpora v nemocnici ustanovena na 60 kr. denně, pohřební paušál 50 zl. a 30 zl. obdoby pro vdovy a sirotky. Provolání slavy protektoru knížeti Karlu ze Schwarzenberga byla schůze skončena.
* **Češi v Americe.** V Novém Yorku počal nákladem „Prvé české typografické unie“ vycházeti nový humoristický časopis „Sotek“, jenž má býti náhradou za dosavadní nedělní „Newyorské Listy“. „Sotek“ bude přinášeti také články časové a jednodlivá čísla prodávána budou po 5 centech (12 kr.). Málo jest měst amerických, v nichž by tolik českých časopisů se zrodilo

vesak bylo přístupné, ač bylo přeplněno plovoucím ledem. Cestovatelé zůstali v krajině té 2 a půl měsíce. Pobjezdi jest pusté a na rostlinstvo velice chudé. Byly zde toliko některé mechy, avšak žádné kvetoucí rostliny. Na dnu mořském byla pravá spousta velkých koster. Uprostřed srpa dostavila se hustá mlha, která nalahala k návratu. Ze 120 spatřených medvěďů bylo 18 zastřeleno a dva chyceni živí; dále zabito bylo 39 velkých mrožů a množství tuleňů. Cestou k jihu zastavili se cestovatelé ještě jednou ve Whales-Pointu. Příroda nacházela se zde již v odumírání. „Spicherské stromy“ měly již žluté listy. Zpáteční cesta do Trömsö trvala 14 dní.

* **Bouře na moři.** Z Halifax se oznamuje: Parníky „Egypt“, „Soronto“ a „Rhaetia“, které sem přibýly, aby nabraly uhlí, prodělaly na Atlantickém oceáně hrozné potaši. Obě první lodě musily častí nákladu vházeti do moře a „Rhaetia“ byla nucena tísní rozbourané vlny olejem. — Na jdním a západním pobřeží Veliké Británie zvířila tyto dva neobyčejné prudké bouře, která způsobila četných škod zvláště v Brigstonu, Hastingsu, Eastbourne, Cowesu a jiných lázeňských místech. Ztroskotalo se také mnoho lodí, při čemž příšly čelné životy lidské na zmar. Na podobný orkán někdo se nepamatuje. Všechny lodě, které přibýly do amerických přístavů, prodělaly na Atlantickém oceánu hrozné bouře.

* **Nové dvě Barbory** Ůbrykové. Nelidské zacházení s chovanci v blázinci ve Wheatonu v Illinoisu přišlo tyto dny na jevo. Před čemž podala totiž „Společnost lidskostí“ guvernérku Fiferovi stížnost na špatný stav tohoto blázince a týž ustanovil proto komisi, kteráž dne 3. ledna vyšetřování svá zahájila. Věci, jež na jevo vyšly, jsou hrozné. Tak dvě pomatené ženy držány byly v komůrkách o 7 čtver. stopách a neměly téměř žádného obleku; též lůžka neměly a spátí musily v kalu, který jednou měsíčně čistěn byl. Pokrmu pojídali musily jako psi; svázaný jim totiž ruce na zad a pokrm házen jim na zem, tak že na zem se položí a ústy pokrmu sbíratí musily.

jako právě v Novém Yorku, bohužel však mají velm. krátkého trvání, ač žije zde na 30.000 Čechů. Nejdělsímu aš dosud životu těšil se denník „Dělník Americký“, jenž vycházel skoro 3 roky, hájil umírněným způsobem dělnické zájmy a držel se strany demokratické. Litovatí jest také, že neudržel se denník „Patriot“, jež redigoval v duchu americko-vlasteneckém p. J. V. C a pak, který chvalně vysnamenal se také svými výhledy v oboru elektriky. Bratr těchto, p. Tomáš Capek, nyní advokát v Omaze, vydal nedávno záslužný spis „Památky českých emigrantů v Americe“, který vyšel nákladem „Pokroku Západu“ v Omaze 1889. Pan T. Capek býval dříve česko-americkým žurnalistou a po nějakou dobu zabýval se obchodem v San Franciscu v Kalifornii.

* **Vichr v Praze.** Také včera panoval v Praze po celý den silný vichr, jež způsobil zase různých škod. Tak na pf. v usedlosti „Hubálka“ pobofena byla zeď v délce několika metrů. V Rytířské ulici srazil vichr něvšni tabuli firmy pana Reymanna, při čemž rozbity byly dvě skleněné tabulky u svítlíku na domě upraveně. U jezdu Národního divadla vyrazil vichr velkou tabulí skla.

* **Útok na slovánském plesu ve Frýdku.** V neděli pořádan byl na radnici ve Frýdku slovánský ples, jenž těžil se čtené návštěvě. Když zábava byla v plném a nejlepším proudu, vyrušeno bylo z ni obecnostvo náhle ohlouchující ranou. Bylť hozen rukou nezámého zlozyna těžký, veliký kámen s ohromnou prudkostí oknem do dvoran. Jen zvlášť šťastné náhodě dlužno děkovať, že nestalo se vážné neštěstí. Kámen totiž prorazil okenní tabule okna, zachytil se v zásloně, čímž prudkost jeho byla značně zmírněna. Snový tento útok vyvolal mezi přítomnými všeobecné rozčilení a rozhořčení. Mezi českým obyvatelstvem v městě panují vážné a oprávněné obavy, aby nenastaly výtržnosti ještě horšího způsobu a aby české občanstvo nebylo i dále hrubě napadáno a vydáno v šano všelikým násilím.

* **Povědní u Falknova.** Obě rozvodňila se posledních dnů tou měrou, že u Falknova vystoupila se břehů a zaplavila široko daleko celé okolí, odnášeje nejen spousty ker ledových, ale i vyvrácené istromy. Malá říčka rudoborská, Zvodava, rozvodnila se rovně v mocný proud, jenž v noci na 25. ledna po 10. hod. protřel levý břeh nad Falknovem a zaplavil hňedouhelné doly pana Eatona, a sice díl Anetzín a Antonínský. Ochranná hráze byla protřena v délce 60 metrů, tak že ohromné vodní proudy beze vší překážky zaplavily všechny závody a vrchní stavby zmíněných dolů, kudy zase si proklesly cestu do šacht. Celá prostora vrchní podobá se jedinému velikému jezeru, z něhož vřivávají jednotlivé trámy a bundovy, v kterýchž jsou umístěny stroje. Zpráva o katastrofě roznesla se po Falknově hned časně z rána. Nehoda tato byla již dávno předvídaná od odborníků i neodborníků, ale nestalo se nicého, aby chatrná hráze byla upevněna. V jezeru, které zaplavilo vrchní prostranství, pohybno je vše: stroje, kotly, koleje i přední vrchní stavby dolů. Hráze byla dešti promočena a nemohla odolati tlaku vody stále vzrůstající. Již za dne 24. ledna bylo známenatí ve hrázi značnější průlivy, ale nikdo si toho neměval a také ovšem nespěchal s pomocí. Uhelné pilire ve hrázi umístěné byly podemlely a povolovaly jeden po druhém, až konečně najednou provalila se celá vodní spousta obrovskou průtrží. Doly zaplavené v horní své části mají délky asi 300 metrů a šířky 100 metrů a nehledě k tomu, že i některé dolejší podzemní části jich dávno již jsou zaplaveny, vykazují na povrchu místa ze 60 metrů hluboká. Život lidský nepřelš na zmar. Škoda jeví se tím větší, že veškeré stavby v zaplaveném prostranství stěží asi odolají ničivé vodní moci a že nepochybně se stíjí. Zvláštní ukaz objevil se na straně severovýchodní, kde půda stoupá. Tam ve vzdálenosti asi 10 minut jest kolem 100 metrů široký pruh písku a popelu. Ohromné vodní proudy přiválily se do rozžhavené hasírny, z čehož vinyuly se obrovské sloupy páry, večeř pak trvající silný vítr zdvihal do výše celé masy písku a popelu v značeném směru. Májitel R. A. Eaton utrpěl škodu ohromnou; a kdyby se mělo vše opětě zřídit jako dříve, stálo by to veliké penězů obětí. Katastrofa připravila též o výživu přes 250 horníků a dělníků, ježto na brzké zahájení práce nelze pomýšleti. Všeobecně má se za to, že snad nebude ani přikročeno k vyklizení šacht.

* **Hrozná smrt v umrlé komoře.** Mezi nemocnými v městské nemocnici krásice, kdež obhnující tři sedé sestry, nalézá se též stará pani, jménem Leiblová, kteráž často bývá zachvátena křečí a mrtvicí. Jednoho rána před několika dny napadena byla statena opět podobným záchvatem, jenž však byl prudší ostatních; následkem toho zůstala stará pani, bysli vysílána, ležeti v loži jakby mrtva. Tato zdánlivá smrt byla však považována za skutečnou, a proto jejptisky obkřely statenu v rubáš a pteněsly ji do umrlé komory v nemocnici. Netrvalo dlouho a kuchařka zaslecha zoufalé bédování a volání o pomoc. Jelikož sama se bála, zavolala sousedy, aby se šli podívat, co se děje. Zatím stěnáni zase umřelo. Když lidé k umrlé komoře přiběhli, spatřili statenu napolo sedící a zabenovan rubáše; bylo zřejmo, že opět přišla k sobě a teprve pak, zeměřela — snad následkem zděšení a strachu.

Zprávy spolkové.

klubsamostatných obchodníků a průmyslníků v Praze. Druhý klubovní večer v tomto měsíci nebude se konati za přítomnosti před tím po-dávaného plesu obchodnictva pražského „Merkur“. — Výbor Jednoty pražských harfeníků „David“ bude mít dne 5. února o 3. hod. odpol. rádnou měsíční schůzi v místnostech p. Vorlíčka č. 72 v Dlouhé třídě. Správní výbor koná vždy v pondělí mimořádnou

schůzi, přijímají rádní buďební všech nástrojů za členy. — Pěvecká jednota „Hlaholvinohradský“. Dnes v úterý o 8. hod. večer koná se v místnostech „Městanské besedy“ důležitá pěvecká zkouška na sbory ustanovené k zábalu dne 1. února. — „Parokruh“, spolek vzájemně se podporujících řidičů parních strojů a kotlů, koná dne 2. února o 8. hod. odpo. výborovou schůzi. — Podporující spolek sv. Václava na Král. Vyšehradě vyzývá pp. členy, by se účastnili dnes v úterý pohřbu p. Karla Kozlíka. Schůze členů o 8. hod. odp. v místnostech „u Jedličky“ na Vyšehradě. — První pražský spolek vojenských vysloužilců arcivévodý Františka Ferdinanda oslaví dne 30. ledna úmrtí den zemřelého protektora spolku Jeho císa. a král. Výsosti korunního prince Rudolfa službami Božími v chrámu Páně u sv. Ignáce na Karlově nám. o 11. hod. dopol. Za tou příčinou sejdou se členové o 10. hod. dopol. v místnosti spolkové č. 993—II., odkudž se ve 11. s praporem vyjde. Žádoucnou, by se členové v hojném počtu dostavili. — Beseda „Ruch“ v Praze bude míti v neděli dne 2. února o 4. hod. odpo. v místnostech svých „u Potůčků“ č. 1543—II. řádnou valnou hromadu. Vzhledem k důležitosti schůze jest hojně účastniti členů žádoucí. — Zpěváký spolek „Vítkov“ v Žižkově koná v úterý a pátek cvičení ve zpěvu, ve středu cvičení hudebního odboru v místnosti spolkové „u rytíře“, kdež přijímají se též noví členové a poukudž oběznaní. — První vzájemně se podporující spolek dělníků obuvnických v Praze bude míti dne 3. února o 7. hod. večer výroční valnou hromadu ve spolkových místnostech. Hojně účastniti členů jest žádoucí.

Uprázdňené místa. Vaříče v továrně na tanin v Nasicích (Slavonie) Blíží sdělil Huber & Alter továrna na stroje v Karlíně.

Za blůhu prohlášena byla Kateřina Konečná, 70letá vdova v Pardubicích, a za opatrovníka ustanoven p. Jan Adámk, účetní tamtéž.

Zapsané armý. U obchod. senátu krajsk. soudu v Chrudimi: Karel Kabelka ve Vysokém Mýte. U obchod. senátu krajsk. soudu v Budějovicích: „Konrád Pichler“ v Nových Hradech. U obchod. senátu krajsk. soudu v Plzni: „Herрман E. Hopp“ v Ronšperku; „Prestizer Malzfabrik S. & W. Freund“. U obchodního soudu v Praze: „Eduard Jung“ v Praze.

Dražby. V Benešově: Usedlost A. Komárkové č. 4 ve Vesci, 24. února. V Horázdovicích: Usedlost Poutníkových č. 18 v Kotouzi (z. 4040), 7. března, 10. dubna. — Pozemky Jirových v Měchově (z. 862), 6. března, 9. dubna. V Hradci Králově: Pozemky Hanzlových na Slezském Předměstí, 27. února, 27. března. — Pozemky V. Jedličky v Lochenicích (z. 188), 5. března, 8. dubna. V Jilovém: Nemovitosti Dvořákových ve Studeném, 5. února, 6. března. V Kam-

nici n. L.: Pól usedlosti S. Vokrouhlika č. 40 v Břežině (z. 896), 4. března, 8. dubna. V Klatovech: Pól usedlosti A. Haningra č. 45 v Klatovech (z. 4236), 28. února, 28. března. Na Král. Vinohradech: Pól domu G. Kučery č. 63 v Dolní Krči (z. 311), 10. února. V Králově Dvoře: Usedlost M. Rauchová č. 78 v Dubenci (z. 759), 8. března, 8. dubna. V Ledčích: Usedlost Frant. Nekoly č. 18 v Koutech, 21. února. Na Mělníku: Pozemek V. Reicherta v Malém Újezdě (z. 200), 28. února, 28. března. — Dům V. Komářínského č. 212 v Mlázovicích (z. 955), 22. února. — Dům Prokopových č. 15 ve Skramousí, 21. února. — Pozemky Prokopových ve Mšeně, 21. února. — Dům Jansových č. 18 v Botyni (z. 1251), 26. března, 26. dubna.

V Mladé Vozici: Polovice usedlosti J. Konopiského č. 29 v Oldřichově (z. 2674), 5. března, 8. dubna. V Mnichově Hradišti: Nemovitosti A. Kysely v Chudoplesích, 26. února, 28. března. — Domek J. Stránského č. 6 v Sychrově (z. 635), 22. února, 29. března. V Nepomuku: Nemovitosti V. Sedláčka v Záhoří, 22. března, 22. dubna. V Německém Brně: Usedlost Joklových č. 7 v Kochánově, 13. února. V Nové Kdyni: Usedlost Havlových č. 36 v Zahranech (z. 6165), 27. února, 28. března. V Novém Strašeci: Nemovitosti Drvoťových v Novém Strašeci (z. 493), 27. února, 29. března. V Nymburce: Usedlost V. Holana č. 73 ve Skrblechčích (z. 7450), 22. února, 26. března. V Pardubicích: Domky č. 38 a 39 v Pardubicích (z. 18.630), 20. února, 20. března. — Pozemek Medkových v Casech (z. 346), 27. února, 27. března. V Pelhřimově: Pozemek V. Roda v Rohozné (z. 185), 1. března, 8. dubna. — Pozemek G. Langa v Křelovicích, 10. března, 9. dubna.

V Prachaticích: Nemovitosti J. Šejny v Husinci (z. 970), 14. března, 14. dubna. — Polovice usedlosti V. Mráze č. 242 ve Vlachově Březi 10. března, 10. dubna. — Usedlost K. Machovce č. 2 ve Švihově (z. 4134), 9. dubna, 28. března, 28. dubna. — Nemovitosti V. Štěpána v Lečicích, 10. března, 10. dubna. — Usedlost J. Vocásk č. 4 v Raticích (z. 11.510), 26. února, 26. března. V Strakonici: Usedlost Poláčkových č. 49 ve Štěkní (z. 6754), 24. února, 27. března. V Trhových Svincích: Pozemky B. Zetla v Bukové (z. 892), 18. března. Ve Vodňanech: Usedlost Malcových č. 16 v Záluží (z. 3128), 3. března, 9. dubna. — Usedlost T. Horké č. 5 ve Velkém Záblati (z. 4929), 5. března, 9. dubna. Ve Vlašimí: Pozemky J. Zemana v Osrtově, 7. února. Ve Voticích: Polovice usedlosti M. Vrzalové č. 7 ve Sledovicích (z. 1141), 10. února.

Zemřeli v Praze.

Dne 22. ledna: Taborská Marie, dcera kočbo, 2 roky, 128—4. Satra Josef, dohlížitel nad vězňi v v., 76 roků, 3—6. Müllerová Kateřina, manželka obchod-

níka, 75 roků, 440—2. Glaubauf František, úředník, 61 roků, 92—5. Benešová Aloisie, vdova po typografu, 44 roků, 30—4. Altvaterová Antonie, vdova po c. k. setníku, 76 roků, 341—1. Němec Jan, obchodník, 68 r., 652—2. Kokošková Johana, modistka, 45 roků, 72—2. — Ve všeobecné nemocnici: Schepsová Růžena, dcera krejčího, 15 roků. Dobřolavová Anna, vdova po krejčím, 64 r. V nemocnici Milosrdných sester: Prachar Antonín, krejčovský učel, 15 roků. Pavel Teobald, diurnista, 41 roků. — V dětské nemocnici: Pékny Alois, syn truhláře, 4 r. — V chorobnici: Flossová Františka, vdova po tiskáři, 57 r.

Dne 23. ledna: Zuzaková Dorota, vdova po mydláři, 77 roků, 82—4. Löflmann František, krejčí, 62 roků, 608—1. Löw Jan, syn tezníka, 1 rok, 440—3. Jedlička Antonín, tezník, 61 roků, 111—3. Dotzauer Jan, agent, 37 roků, 234—1. Cmelíková Stanislava, člen řádu Vorskale, 50 roků, 139—2. Staněk Václav, syn delníka, 3 roky, 107—7. Wenz Leopold, syn c. k. nadporučíka, 14 roků, 547—3. Schmiedová Marie, vdova po obuvníku, 56 roků, 1687—2. — Ve všeobecné nemocnici: Dudek Karel, syn učitele, 4 roky. Deutšchová Anna, nádenice, 17 roků. Presleková Anna, nádenice, 67 roků. — V nemocnici milosrdných sester: Vorličková Marie, nádenice, 62 roků. Pešta Václav, jirchář, 32 roků. — V dětské nemocnici: Jakschová Marie, dcera kupce, 3 roky.

Dne 24. ledna: Soukupová Františka, manželka klempníka, 32 roků, 407—7. Karesová Marie, vdova po tkalci, 74 roků, 276—2. Jehlička Anna, manželka rukavičkáře, 64 roků, 119—1. Jahnová Marie, vdova po okr. inženýru, 72 roků, 447—1. Dolejšová Anna, švadlena, 24 roků, 401—7. Duškova Majdalena, manželka sklepníka, 35 roků, 423—1. Bočan František, syn tezníka, 18 měs., 761—1. Blochová Anna, manželka kupce, 57 roků, 233—7. Silberňaglová Emanuela, dcera soukromníka, 15 roků, 317—1. Pust Antonín, pomocník krejčovský, 58 roků, 27—6. — Ve všeobecné nemocnici: Zoubek Jan, zezník, 43 roků. — V nemocnici Milosrdných bratrů: Mates František, diurnista, 32 roků. — V nemocnici Milosrdných sester: Marková Anna, manželka obuvníka, 29 roků. V nemocnici u Alžbětinek: Humešová Barbora, vdova po krejčím, 77 roků.

Král. zemské české divadlo v Praze. Národní divadlo.

V úterý, 28. ledna. 51. hra v předpl. Po sedmadvaceti.

Seďm havranů.

Romantická kouzelná báčorka o 4 jednáních, 14 obrazech se zpěy a tanci. Napsal Emil Pohl. Přeložil Jaroš. Vrchlický. Hudba od C. Lehnhardta a Kovarovice. Vystavil regisseur pan J. Šmah. Velká hallabíle komponoval baletní mistr pan A. Berger. Hudbu řídil kapelník p. A. Vyskočil. Začátek o 7. hod. Konec o půl 10. hod.

na Leona. Nyni již nepochybovala o upřímném přátelství Jiřího.

„Věřím vám, milý příteli,“ pravila, „a děkuji vám; nemluvě však nyní o minulosti... Pomýšlejme na budoucnost... Nejsem šťastna...“

„Vím to velmi dobře!“ zvolal Jiří a uchopil se znova rukou mladé paní.

Leona pokračovala:

„Již po několik dní se mi zdá, že chová se tehyně má jinak vůči mně; nelze mi však uvěřiti náhlé té laskavosti po pětileté zutivé nenávisti...“

„Bohužel,“ vzdychl si Jiří, jako by chtěl říci: „Nemylíte se!“

„Znáte příčinu té nenávisti?“

Jiří váhal.

„Prosím vas, odpovězte mi upřímně,“ zvolala živá paní de Trèves, „upřímně a pravdivě jako dobrý přítel...“

Pan de Neville, jenž se nechtěl zmíniti o peněžitě otázce, byl na rozpacích. Mlčel.

Leona prosila dále.

„Neodpovídáte, bojíte se, že slova vašeho mne urazí... Nuže, slyšte tedy pravdu. Max vzal si mne pro peníze a ani on ani matka jeho mi neodpustí nízký můj rod. Reknáte, nemám-li pravdu!...“ Jiří mlčky kývnul hlavou.

„To však není vše,“ pokračovala Leona v řeči, „tehyně má nenávidí mne z té příčiny, že nachází se v svatební mé smlouvě odstavec týkající se jí

Rozmluva tety se synovcem trvala ještě dlouho, neměla by však pro čtenáře naše již žádná důležitost.

* * *

Víme, že Leona vyšla z ložnice svého chotě usližena. Ubohá mladá žena, v jejíž nitru bojovala klíčící láska proti povinnosti manželské, snášela trapná muka.

Mileráda byla by na prsou svého manžela hledala síly k obraně proti pronásledující ji vzpomínce na Luciena. Trochu lásky, trochu něžnosti bylo by jí zajisté dodalo nutné síly...

Avšak, bohužel, upřímná ta duše, raněná to chvějící se srdce nenalezlo ničeho než chladnost a opovržlivou lhostejnost.

Jakmile přišla Leona do svého pokoje, dala se do hlasitého štkání.

„Dobrotivý Bože!“ hořkovala a spínala tílé své ruce, „proč jen připomínáš, abych snášela také muka? Co jen jsem učinila, že jsem tak nešťastnou? Bojuji, bojím s veškerou svojí silou a budu bojovati až do konce... Nechci býti slabou... a nestanu se jí... Všechno mne opouští... Já však se neopustím...“

Leona skryla hlavu do dlaní, opřela se o stůl a dlouho plakala.

Asi za hodinu vstala a pravila skoro hlasitě sama k sobě:

„Co mám učinit, abych unikla všemu tomu trá-
„Baronka Leona.“

Služby a práce.

Holičského
pomocníka, který se v holení, stříhání a poněkud ve vlasové práci vyzná, přijme hned Jan Hirsch, vlašenkář v Ptelouči. 7934

Učně
na zlatnictví přijme ze spofádané rodiny Mich. Schober 316-IL. 9363

Kožesnického
dělníka pro vyučení přijme k šití čepce F. Laub na Malé Straně v Ostruhové ulici č. 254. 9136

Holičského
pomocníka spolehlivého přijme hned Václav Vaněk na Kr. Vinohradech v Palackého třídě. 9453

Holičského
pomocníka řádného po vyučení přijme hned Fr. Lev v Velvarech. 8009

Domovník
ženatý přijme se v domě č. 472-II. v Lipové ulici v Praze. 9443

Soustružník
na dřevo se přijme v truhlárně v Karlíně v Karlově ulici č. 28 n. 9429

Obznané děvče
v šití šatů se přijme v Dušní ul. č. 34. 9538

Řezbářský dělník
po vyučení se přijme u J. Chlostika na Uhelném trhu „n. Sturm“ 9535

Modistky
zručné, pak mamslé k samostatné práci schopné se přijmou. Bl. u sl. Antonie Urbanové v Divadelní ul. č. 6. 9436

Podsudní
kauce schopný se hned přijme. Bl. v ins. kancel. J. Aunbrechta v Praze „u Spinků“. 8037

Hoch
přijme se na kniharství u J. Buddensa na Rybním trhu č. 682-1. 9494

Rukavičky
hladké, bílé, 4kn. 75 kr., 6kn. 90 kr., 8kn. zl. 1.20, pro pány 75 kr. nabízí Herman Novák v Praze ve Vodickové ul. 9476

K povšimnutí!
Onen pán, který v sobotu na Zofíně dne 25. t. m. při živnostenském plesu zimník s kluboukem omylem vyměnil, se vyzývá, aby jej tamtéž odevděl. 9476

Hokynářství
lepší se zpříčin nahodilých levně prodá. Kde, povi pl. Zajíčková v Nekazance. 9491

Štětiny a žině
v nejvyšší ceně kupuje V Schmidt závod kartáčnický v Praze v Týnské ul. č. 629 vedle Starom. nám. 2544

Obchod
a mlýnským výrobky se levně a hned přepne. Bl. v adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 9449

Prodá se elegantní zařízení
pro obchod kupecký buď v celku nebo jednotlivě. Bližší v adm. t. l. na Václ. nám. č. 5. 9420

Nábytek
vlastní výroby, důkladně zpracovaný, jednotlivě i celé vybavy pro nevěsty nabízí za ceny nejlevnější Fr. Vokurka ve Vodickové ul. č. 39. 2408

Nevěstám.
Nové, jednou použité, bílé hedvábné šaty s vlečkou, velmi vkusně upravené jsou za 20 zl. na prodej na Malé straně na Újezdě číslo 392. 9451

Kašlete?
Sladové pokroutky J. Reimanna, cukráře na Linhartském nám. č. 4, jsou vyrobeny ze sladu, medu i jiných bojičích látek a byly všem kašlajícím lékařsky doporučeny. 9009

Rumunský valčík
pro piano na 2 ruce složil J. Ivanovič. K dostání jest ve všech knihkupectvích v Praze i na venkově. Cena 60 kr. Světosnáma tato skladba náleží k nejlepším stávajícím skladbám tanečnickým. 8787

Pár koní
k lehkému tahu se hledá. Nab. s udáním ceny pod sířrou „F. K. 19“ přijímá adm. t. l. na Václav. nám. č. 5. 9452

Užitečné, praktické a dobré jen za 26 zl.
Úplně nový Singrův šicí stroj s vykládacím příkopkonem, nejnovějším navijákem a všemi přístroji, pod zárukou nabízí Hynek Klepetař, sklad veš. druhů šicích strojů v Praze v Myslíkově ulici č. 172-II. vedle „Myslíků“. Také se prodávají na splátky při mírném zvýšení ceny. 7349

Tajné nemoci
léčí důkladně a rychle em. vojen. a nemocniční lékař J. Spiegel a ord. od 8-10 a od 12-3 h. (též písemně) v Praze, Uhelný trh. v nároží Skořápkové ul. číslo 421-I. v 1. patře. 1955

Z Baben do Baben!

Poděkování.
Všem milým přátelům a známým, kteří mou drabou a nezaspoutatelnou manželku Františku Soukupovou roz. Soukupovou k poslednímu odpočinku doprovodili, zvláště panu Gečmenovi za krásný věnec a účastnění se při pohřbu, ct. spolku „Vlastimil“ v Holešovicích, všem milým dárcům překrásných věnců a vůbec všem, kteří bolu našemu jakýmkoliv způsobem nad velkou ztrátou ulévili volám Zaplat Bůh! **František Soukup,** truchličí manžel a dítka. 9421

Levné perli
do perin a polštářů, prodává J. Krása, sklad perin na Smíchově „u Libuše“. Staré perli koupim a platím hotově. 1555

Tajné a kožní nemoci, slabost léčí důkladně a přiměřeně rychle odborný lékař **Dr. Rosenfeld,** bývalý nemocniční lékař, po dlouholeté zkušenosti a die nejlepšího osvědčeného způsobu v Praze v Ostrovní ulici číslo 146 proti uršulínskému klášteru. Taktéž pro prsní, žaludeční a břichní nemoci. K mluvení od 9 h. ráno do 4 hodin odpo. Též písemně se záalykom léčí. Račte si dobře mě jméno a číslo domu pamatovati. 5872

Jistě a rychlé léčení všech tajných nemocí mužských a ženských.
Dr. Hersch, první sekundární lékař prvního oddělení pro tajné nemoci c. k. všeobecné nemocnice. Ordinnie od 7-9 ráno od 12-5 hod. odp. **Též v neděli.** Lažarské ulice číslo 10 (kavárna Tůma) proti kasárnám trinitářským. Též písemně. Honorář mírný.

Nejlepší lesk prádla
dodali se Pexiderovým leskovým škrobem, do kterého se žádné přísady nemusí dávat. Balíček 6, 12, 24 kr. Na skladě má jediné **J. PEXIDER,** materialista na Král. Vinohradech, nároží Palackého třídy číslo 299. 2550
Záalyky počtou rychle a správně.

FOTOGRAFIE
při světle elektrickém
ve vlastním oddělení svého závodu odporučje jako novinka od 7 hodin ráno do 9 hodin večer
Václav V. Materna, galvanisaurství a elektrotechnický závod v Praze na Karlově nám. č. 313-II. Ceny nezvýšené. Povozen možno zajetí až k samému atelieru z Václavské ulice č. 18. 2508

Stárek
se přijme pro větší válcový mlýn v městě. Mlýn jest zařízen na vodní a parní sílu. Vyžaduje se znalost vyššího mletí, zručnost v písmě a počtech. Služné obnáší 900 zl. Základní a opis vyřčení a udáním dosavadního zaměstnání zaslány buďtež do 5. února t. r. na Všeobecnou inšertní kancelář v Praze na Příkopě v Bazaru. 8028

Majitel a nakladatel „Závod tiskářský a vydavatelský v Praze“; tiskem téhož závodu. — Vydavatel V. Nedoma. — Zodpovědný redaktor Adolf Srb. Papír z továrny Hynka Fuchsa v České Kamenici.

pení — co dělají, aby chránil mne manžel můj samu před sebou? Snad stane se laskavějším ke mně, vyhovím-li přání jeho matky? ... Peníze! Ah, můj Bože! Jsem hotova je dáti ... Co záleží mi na tom jmění, jež beztoho bylo původem mého neštěstí! Co však ode mne chtějí a kterak jim mám vyhověti? Kdybych to jen věděla! Kdo by mně to asi řekl? Pan de Nerville snad ... ano, ano, Jirí ... Musí mti tytéž záměry jako má tehyně, neboť Max dává mu peníze ... a on je aspoň mým přítelem ... doufám, ano věřím, že jím jest ... Ihned s ním promluvíme!

Paní de Trèves utřela si oči, zazvonila na svoji komornou a poručila jí:

„Podívejte se, je-li pan de Nerville doma a prostě ho, aby na okamžik přišel sem ke mně.“

Jirí byl doma. Divil se nemálo, když mu komorná vyřizovala, že si sestřenka jeho přeje, aby k ní přišel; nedal na sebe čekati a šel ihned do pokoje Leonina.

Mladá baronka přišla mu vstříc a podávala mu horečkou chvějící se ruce. Pan de Nerville je vše stiskl. Při dotknutí se jemné a horké ruky projel mu mráz žilami ...

„Dala jste mne zavolat, drahá sestřenko,“ pravil chvějícím se hlasem. „Budu snad tak šťastným, že bych vám mohl v něčem posloužiti?“

„Ano,“ odpověděla mladá pani.

„A čím mohu vám posloužiti? ... Prosím, mluvte rychle ...“

„Především chci věděti, jste-li skutečně mým přítelem, jak jste tvrdil v den, kdy stalo se Maxovi to hrozné neštěstí ...“

„Jsem-li vaším přítelem?“ zvolal Jirí náruživě. „Pochybujete snad o tom? Víte přece, že náleží vám srdce mé již ode dávna, již od první chvíle, kdy jsem vás seznal ... Víte přece, že trpím, vidím-li trpěti vás; víte, že den, kdy prolila jste první slzu, byl pro mne dnem smutku ... Víte, že snil jsem před časy sen, čarokrásný sen ... sen: žiti jedině vám ... Víte také, jak hrozné bylo probuzení mé!“

Jirí byl dovedným hercem. Když pronesl poslední ta slova, vzdychl si z hluboka, svěsil smutně hlavu a zamřel se ... jako na divadle.

Paní de Trèves poslouchala ho se sklopenou hlavou.

Za chvíli mluvil dále:

„Co poetivý člověk musil jsem utlumiti svou lásku; dřímá však pod popelem ... musil jsem zakryti rouškou přátelství citi něžnější, jenž nesměl se děle hlásiti k životu ... Neprozradilo-li se vrouci, neskonale a vášnivě přátelství to stálým bojováním proti těm, kdož nedovedli vás milovati, jak toho zasluhujete, stalo se tak jedině proto, že nestojím zde na pevné půdě ... Víte velmi dobře, že byl bych z domu toho vypuzen, kdybych pozvedl svůj hlas — a kdybych musil odejiti, nespatriil bych vás již nikdy.“

Zdalo se, že Jirí mluví s vášnivou prudkostí a upřímností, a chování jeho učinilo hluboký dojem